

เมื่อวันที่ ๑๘ก.ย. ๕๖ สภามหาวิทยาลัยมหิดล อนุมัติการจัดตั้ง MITI (Mahidol Institute of Technology Transfer and Innovation - สถาบันวิวัฒนาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งมหาวิทยาลัยมหิดล) เป็นหน่วยงานอิสระ มีบอร์ดของตนเอง ทำหน้าที่ “วิเคราะห์และยกระดับกลไกการผลักดันงานวิจัยสู่นโยบายระดับชาติ และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในภาคสังคมและธุรกิจ”

ฟังเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ผมตีความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล กำลังจัดตั้ง “วิสาหกิจเพื่อสังคม” (social enterprise) ทำหน้าที่เชื่อมสองฝั่งของหุบเหวธรรมะที่ขวางกั้นระหว่างการสร้างสรรค์ทางวิชาการ หรือวิจัยและพัฒนา กับฝั่งการนำไปประยุกต์เป็นธุรกิจอุตสาหกรรม หรือการทำประโยชน์แก่สังคม ในเชิงนโยบายหรือด้านอื่นๆ หรือที่ผมเรียกว่า เป็นการทำให้ downstream management ของการวิจัยและพัฒนานั้นเอง

ทำให้ผมนึกถึง [UCLB](#) ที่ผมเพิ่งไปดูงานที่ลอนดอน และคณะผู้วางรูปแบบ MITI เอย์ถึง [Cambridge Enterprise](#) และมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกอื่นๆ ที่ต่างก็มีบริษัทจัดการเทคโนโลยีและความร่วมมือกับฝ่าย “ผู้ใช้” ทั้งสิ้น โดยทำงานอย่างมืออาชีพ มีความเข้าใจความต้องการของฝ่าย “ผู้ใช้” ที่ ดร. พานิช เหล่าศิริรัตน์ ที่จะมาเป็นผู้อำนวยการ MITI กล่าวว่า จะทำงานแบบ outside-in และมีเป้าหมายเลี้ยงตัวเองได้ และในที่สุดเป็นหน่วยสร้างรายได้ให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดล

แม้จะชื่อ MITI ผมก็เชื่อในที่สุดแล้วหน่วยงานนี้จะไม่เพียงทำงานให้แก่กวิวิจัยของ มหาวิทยาลัยมหิดลเท่านั้น แต่จะทำงานให้แก่หน่วยงานวิจัยทั้งประเทศ หรือทำงานให้แก่ประเทศไทยนั่นเอง

ผมเชื่อว่า MITI จะริเริ่มสร้างสรรค์ และสั่งสมความรู้และทักษะของประเทศ ในการข้ามหุบเหวธรรมะแห่งการวิจัยสู่อุตสาหกรรมและการใช้ประโยชน์ทางการค้า และประโยชน์สาธารณะ

ชีวิตที่พอเพียง: ๒๐๒๕. สร้างสะพานข้ามหุบเหวมรณะให้แก่ประเทศไทย

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 03 มีนาคม 2014 เวลา 23:49 น.

วิจารณ์ พานิช

๑๙ ก.ย. ๕๖

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)